

MYŚL NA TYDZIEŃ

Kościół nie istnieje dla siebie. Kościół żyje dla Chrystusa.

Bp Andrzej Suski

By doświadczyć cudu

W tym numerze „Głosu z Torunia” pozostajemy w klimacie radości. Pierwszym powodem ku temu jest bliskość uroczystości Bożego Narodzenia; 3. niedziela Adwentu jest niedzielą radości właśnie. Ten okres liturgiczny jest szczególny dla rodzin oczekujących narodzin dziecka lub pragnących poczęcia. Dlatego informujemy o naprotechnologii, metodzie leczenia bezpłodności zgodnej z nauką Kościoła.

Drugim – odbywająca się po raz 21. akcja charytatywna Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom. Wigilijne świece są dostępne głównie w parafiach naszej diecezji, małe w cenie 6 zł i duże – 12 zł. Świeca Caritas zapalona na wigilijnym stole jest żywym płomieniem pomocy konkretnym dzieciom; nie znamy ich imion, ale wiemy, że dzielimy się groszem z najbardziej potrzebującymi.

Trzecim powodem jest jubileusz 145-lecia nieprzerwanej działalności Parafialnego Chóru Mieszanego „Św. Cecylia” w Chełmży.

W życiu każdego z nas obok smutnych czy trudnych wydarzeń są też radosne. I chodzi o to, by je zauważać, aby wyciągnąć rękę do uboższego albo po prostu uśmiechnąć się. Wtedy będą działały się małe i duże cuda miłości. Aby ich doświadczyć, wystarczy tylko zapomnieć o sobie, choć na chwilę...

Beata Pieczykura

Uczestnicy spotkania w auli Centrum Dialogu im. Jana Pawła II w Toruniu

SPOTKANIE APOSTOLATU MODLITWY ZA KAPŁANÓW

W sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy oraz Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu 22 listopada odbyło się 3. diecezjalne spotkanie osób, które podejmują modlitwę za kapłanów. Spotkanie rozpoczęło modlitwą „Anioł Pański”. Uczestników przywitał kustosz sanktuarium o. dr Wojciech Zagrodzki CSsR. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył wicerektor Wyższego Seminarium Duchownego ks. Leszek Stefański. Homilię wygłosił ks. Rafał Bochen, diecezjalny koordynator grup modlących się za kapłanów.

W gmachu toruńskiego WSD uczestnicy zostali poczęstowani kawą i ciastem. Następnie w auli Centrum Dialogu im. Jana Pawła II, dzięki życzliwości ks. dr. Bogusława Dygdały, dyrektora Centrum Dialogu, odbyło się spotkanie formacyjne. Z wielką radością i życzliwością uczestników dnia formacyjnego przywitał i pozdrowił rektor WSD ks. kan. prof. dr hab. Dariusz Zagórski, który podziękował „Margaretkom” za modlitwę w intencji tych, którzy w Wyższym Seminarium Duchownym przygotowują się do kapłaństwa. Głos zabrał ks. Rafał Bochen, omawiając sprawy

bieżące związane z działalnością i funkcjonowaniem apostolatu w diecezji toruńskiej. Następnie ks. Leszek Stefański złożył świadectwo odpowiedzialności za seminarzystów. Poprosił uczestników spotkania o modlitwę w ich intencji, bo jak powiedział, toczy się o nich walka: oddać swoje życie Bogu i Kościołowi, czy wrócić do świata i jego spraw. Zaprosił również „Margaretki” do włączenia się w dzieło Towarzystwa Przyjaciół WSD. Spotkanie zakończono w seminaryjnej kaplicy modlitwą w Godzinie Miłosierdzia.

Ks. Rafał Bochen

W drodze na ŚDM

W dniach 26-27 listopada odbyło się spotkanie Dekanalnych Koordynatorów Światowych Dni Młodzieży mające na celu wyznaczenie priorytetów w działalności na rzecz Światowych Dni Młodzieży w diecezji toruńskiej. Zagadnienia omawiane podczas spotkania koncentrowały się wokół informacji i promocji wydarzeń związanych z ŚDM oraz formacji i wolontariatu. O tym, w jaki sposób diecezja toruńska przygotowuje

się do ŚDM, można dowiedzieć się, śledząc na bieżąco stronę: <http://facebook.com/sdm-torun>, gdzie oprócz opisu działań, które już miały miejsce, znajdują się zaproszenia do udziału w nadchodzących wydarzeniach.

Zapraszamy młodzież do udziału w spotkaniach organizowanych w całej diecezji oraz dzielenia się informacjami o wydarzeniach planowanych w parafiach, dekanatach i rejonach duszpasterskich.

W najbliższym czasie

18 grudnia – parafia pw. Chrystusa Króla w Toruniu

godz. 18 – Msza św.

godz. 19 – Wieczór uwielbienia

19 grudnia – parafia Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu

godz. 19.30 – Spotkanie młodych z cyklu „Pokolenie JP II”

19 grudnia – sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu

godz. 19 – Wieczór chwały

Daria Neumann

Diecezjalne Centrum ŚDM

BOLESZYN

Parafialny Andrzejkowy Bal Charytatywny

W wiejskiej świetlicy w Boleszynie 22 listopada odbył się 2. Parafialny Andrzejkowy Bal Charytatywny na rzecz jednej ze szkół znajdującej się na terenie parafii. Organizatorem był miejscowy proboszcz ks. kan. Piotr Nowak wraz ze Stowarzyszeniem Społeczno-Oświatowym „Szansa” ze Słupa.

Szkoła Podstawowa w Słupie została zreorganizowana, już drugi rok organem prowadzącym placówkę jest Stowarzyszenie Społeczno-Oświatowe „Szansa” utworzone przez nauczycieli pracujących w tej szkole oraz mieszkańców wsi. Poza funduszami

płynącymi z subwencji, placówka nie dysponuje innymi środkami finansowymi, dlatego szuka różnych źródeł, by zasilić konto stowarzyszenia, a tym samym mieć pieniądze na doposażenie szkoły oraz dodatkowe atrakcje dla uczących się tam dzieci.

Na bal przybyło 115 osób – jeszcze więcej niż w ubiegłym roku. Wszyscy bawili się fantastycznie przy suto zastawionym stole. Podczas imprezy była okazja zakupić świece i bombki wykonane metodą decoupage oraz kartki świąteczne. W licytacji, którą poprowadził ks. kan. Nowak, można było wygrać różne

nagrody, a najatrakcyjniejsza – wycieczka do Hiszpanii – osiągnęła najwyższą wartość. Nikt nie wyszedł z sali niezadowolony. Działo się to za sprawą tych, którzy aktywnie włączyli się w organizację imprezy: rodziców, nauczycieli, dyrekcji szkoły, proboszcza, prezesa stowarzyszenia oraz wielu ludzi dobrej woli bezinteresownie zaangażowanych w przygotowania i przebieg zabawy. Nie zabrakło też sponsorów, którzy w różny sposób wsparli tę inicjatywę. Cel został osiągnięty, bo zebrano dość pokaźną sumę. Był to też niezapomniany wieczór, który zintegrował biesiadników.

JASNA GÓRA

Rodziny Nazaretańskie u Matki

Członkowie Ruchu Rodzin Nazaretańskich z całej Polski 29 listopada przybyli do tronu Matki Bożej Częstochowskiej, by podziękować za opiekę i odnowić akt oddania RRN Matce Bożej. Temat spotkania brzmiał: „Wspólnota i dziedzictwo wiary”.

Ogólnopolski adwentowy dzień skupienia RRN rozpoczęto modlitwą różańcową, którą prowadziła grupa z Torunia pod opieką ks. kan. Sylwestra Ćwiklińskiego. W okolicznosciowym słowie ks. Dariusza Kowalczyka, krajowego moderatora RRN, dominowała myśl, że szczególną pomocą w utrwaleniu wiary jest całkowite oddanie się Matce Bożej, która prowadzi, kieruje i żyje w nas. Nie

możemy liczyć na własne siły; potrzebujemy pomocy. Nikt nie może wierzyć sam, tak jak nikt nie może żyć sam. Wierzący otrzymali

Różaniec prowadzi grupa z Torunia

wiarę od innych i powinni ją przekazywać innym, aby mogła wzrastać. W Bazylice Jasnogórskiej Eucharystii przewodniczył i słowo Boże wygłosił bp Andrzej Siemieniewski, który zaakcentował, że RRN jest strumieniem Bożej łaski. Odnowiono również akt oddania RRN Matce Bożej.

W drugiej części spotkania odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu jako znak pokory, wiary i zawierzenia. Przed Jezusem ukrytym w Hostii błagano o siłę do pokonywania trudności i utrwalenia wiary. Na zakończenie dzielono się świadectwami.

Henryka Bernatowicz

ŁASIN

Dzień skupienia diakonów stałych

W klasztorze sióstr karmelitanek bosych w Łasinie 29 listopada diakoni stali przeżywali swój dzień skupienia. Wzięli w nim udział diakoni z naszej diecezji: dk. Tomasz Chmielewski, dk. Mariusz Malinowski, dk. Waldemar Rozyński, a także dk. Zbigniew Machnikowski, który posługuje w diecezji pelplińskiej. W Kościele w naszym kraju posługuje obecnie 11 diakonów stałych, w tym 3 w naszej diecezji.

Dzień skupienia wypełniły: Eucharystia, której przewodniczył ks. Rafał Kreczman, Liturgia Godzin sprawowana wspólnie z siostrami, adoracja Najświętszego Sakramentu, nauczania, dzielenie się doświadczeniem posługi

diakońskiej oraz spotkanie z siostrami. Tematem wiodącym skupienia były słowa: „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”, czyli hasło nowego programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce.

Diakonat stały jest rzeczywistością obecną w Kościele od początku jego istnienia. W pierwszych gminach chrześcijańskich posługa diakonów traktowana była jako wartość i bogactwo wspólnoty, a nie jako etap przejściowy w drodze do kapłaństwa. Największy rozkwit diakonatu w Kościele przypada na III wiek. Pierwszy ośrodek w Polsce przygotowujący kandydatów do stałego diakonatu powołał do istnienia w 2005 r. bp Andrzej Suski.

Dk. Waldemar Rozyński

Diakoni z ks. Rafałem Kreczmanem przed lasińskim klasztorem

Archiwum redakcji

ŁASIN

Młodzi o bł. Karolinie

Jubileusz 100-lecia męczeńskiej śmierci bł. Karoliny Kózkówny stał się inspiracją dla młodzieży i nauczycieli Gimnazjum nr 1 w Łasinie do ukazania szczególnie młodym wartości, którymi żyła patronka młodzieży. Gimnazjaliści poznawali swoją patronkę oraz jej społeczne i religijne zaangażowanie w życie parafii. 23 listopada zaprezentowali program słowno-muzyczny pt. „Choćby świat

proponował inaczej...” w kościele, a 25 listopada w szkole.

Współczesny liberalny i relatywistyczny świat często odrzuca wartości, którym była wierna bł. Karolina. Wrażliwa na potrzeby chorych i biednych odwiedzała ich w domach i wspierała w potrzebach. Swoją postawą zdobyła powszechne uznanie i szacunek wśród współmieszkańców, którzy mówili,

że jest „pierwszą duszą do nieba”. Dzisiaj pokazuje, że modlitwa i praca są ważne w procesie wychowywania. Młodzi, dzięki swojej patronce, mają możliwość budowania w sobie i swoim środowisku postawy modlitwy, służby, odpowiedzialności, czystej miłości i bezkompromisowości. Programowi towarzyszył pokaz multimedialny prezentujący bł. Karolinę i miejsca z nią związane. Gimnazjalistów w przedsięwzięciu wspierali nauczyciele: Teresa Czyżak-Szram, Małgorzata Mischke i Aleksandra Jankowska. Na koniec zgromadzeni w kościele oddali cześć bł. Karolinie w jej relikwiach, a proboszcz ks. kan. Grzegorz Grabowski przewodniczył modlitwom za wstawiennictwem Gwiazdy Ludu. Dodatkowym wydarzeniem był gminny konkurs plastyczny dla gimnazjalistów poświęcony bł. Karolinie. Spośród 19 prac nagrodzono: Weronikę Opalińską – I miejsce (Gimnazjum nr 1, Łasin), Karolinę Olińską (Gimnazjum nr 2, Jankowice) oraz Karolinę Zasuń (Gimnazjum nr 1, Łasin) – II miejsce, a III miejsce zdobyła Weronika Kawka (Gimnazjum nr 1, Łasin). Wyróżniono także prace Emilii Krzemińskiej (G1, Łasin) oraz Weridiany Janta – Lipińskiej (G2, Jankowice).

Aleksandra Wojdyło

Młodzi w programie ku czci bł. Karoliny

Aleksandra Wojdyło

W Grupach Modlitwy Ojca Pio członkowie formują i pogłębiają wiarę; opierają się na 2 filarach – modlitwie (określanej przez św. Ojca Pio jako klucz otwierający Boże serce) i pogłębianiu wiary

Czcciele św. Ojca Pio podczas 4. kongresu

Aleksandra Wojdyło

ABYŚMY BYLI JEDNO (13)

GRUPY MODLITWY OJCA PIO

Pierwszą na świecie grupę modlitwy założył św. Ojciec Pio w San Giovanni Rotondo w 1947 r., potem zaczęły powstawać na terenie Włoch i na świecie, m.in. w Polsce. Była to odpowiedź na wezwanie Piusa XII, który w obliczu zagrożenia ekspansją ideologii komunistycznej po II wojnie światowej wzywał do ratowania świata. Św. Ojciec Pio określił je jako „szkoły wiary, ogniska miłości, w których sam Chrystus przebywa za każdym razem, gdy ich członkowie gromadzą się na modlitwie pod kierownictwem duchowych pasterzy i kierowników”.

W diecezji toruńskiej istnieje 15 grup. Pierwsza powstała w Grodzicznie w 2004 r. Założenie grupy poprzedzone jest kilkudniowymi rekolekcjami. Przewodniczy im kapłan z zakonu kapucynów. Przedstawia istotę i założenia GMOP oraz sposoby szerzenia kultu św. Ojca Pio. Zgodnie ze statutem na prośbę proboszcza ksiądz biskup wyraża zgodę na działanie grupy na terenie diecezji. Następnie rejestruje się ją w San Giovanni Rotondo. Moderatorem każdej z nich jest proboszcz danej

parafii, którego zadaniem jest również strzeżenie relikwii i szerzenie nauki św. Ojca Pio. Członkowie natomiast wybierają spośród swojego grona animatora grupy.

Formacja członków grupy ukierunkowana jest na umiłowanie modlitwy i rozwój w duchu św. Ojca Pio, dlatego uczestniczą oni w diecezjalnych kongresach oraz ogólnopolskim czuwaniu w sanktuarium w krakowskich Łagiewnikach. Włączają się w życie swoich parafii. W każdej parafii terminy spotkań modlitewnych ustalane są wewnętrznie, najczęściej jest to 23. dzień miesiąca (23 września 1968 r. to dzień śmierci św. Ojca Pio). Spotkanie rozpoczyna się Mszą św. z modlitwami za wstawiennictwem patrona. Kapłan wygłasza konferencję. Następnie podczas nabożeństwa z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, odmawiana jest Koronka do Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz modlitwy za Kościół, papieża, diecezję, parafię, w intencjach GMOP, indywidualne prośby i podziękowania zanoszone do Boga za wstawiennictwem świętego, szczególnie o zdrowie. Spotkanie kończy się

uczczaniem relikwii. Zgodnie ze wskazaniami św. Ojca Pio każdy członek grupy powinien codziennie odmówić dowolną modlitwę w aktualnych intencjach, raz w miesiącu spotkać się w kościele na Mszy św. z innymi członkami grupy i poświęcić czas na modlitwę adoracyjną, przynajmniej raz w tygodniu przeczytać fragment Pisma Świętego i wyciągnąć dobre postanowienia dla swojego życia, starać się żyć w łasce uświęcającej, we własnym środowisku praktykować miłość, włączać się w spełnianie dzieł miłosierdzia oraz prowadzić przykładowe życie religijne.

Grupy Modlitwy Ojca Pio w diecezji toruńskiej działają w parafiach: pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Grodzicznie, Najświętszego Serca Pana Jezusa w Górnych Wymiarach, św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Łasinie, św. Andrzeja Boboli w Pieńkach Królewskich, św. Marcina w Sarnowie, św. Bartłomieja i św. Anny w Wabczu, w toruńskich parafiach: Świętych Janów, św. Antoniego, Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny oraz grudziądzkich parafiach: Podwyższenia Krzyża Świętego,

Ducha Świętego, św. Józefa Oblubieńca, Najświętszego Serca Pana Jezusa, św. Maksymiliana Kolbego, Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

22 lutego 2010 r. bp Andrzej Suski mianował ks. kan. Zbigniewa Gańskiego koordynatorem Grup Modlitwy w diecezji toruńskiej. Naszym zgromadzeniem pokazujemy wierność Bogu, przynależność do Kościoła i wspólnoty duchowych dzieci św. Ojca Pio. „Dzięki tym drogom, jakimi żył na co dzień św. Ojciec Pio, czyli modlitwą i cierpieniem, bliżej nam do nieba” – mówi ks. kan. Gański. Przypomina o obietnicy patrona dla każdego duchowego jego dziecka dotyczącej wejścia do nieba tuż przed samym św. Ojcem Pio, a która jest umieszczona na deklaracjach członkowskich. Od 5 lat organizowane są coroczne diecezjalne kongresy Grup Modlitwy Ojca Pio. Odbyły się one w parafiach grudziądzkich: Najświętszego Serca Pana Jezusa, św. Józefa, św. Maksymiliana, Podwyższenia Krzyża Świętego i Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Aleksandra Wojdyło

Adwent może być szczególnym czasem dla rodzin oczekujących narodzenia się dziecka lub pragnących poczęcia. Propozycją pomocy dla tych, którzy bezskutecznie starają się o potomstwo jest naprotechnologia – metoda leczenia bezpłodności będąca w zgodzie z nauką Kościoła

Będę bronił życia

Z DR. TADEUSZEM WASILEWSKIM ROZMAWIA ALEKSANDRA WOJDYŁO

ALEKSANDRA WOJDYŁO: – Czym jest naprotechnologia?

DR TADEUSZ WASILEWSKI: – Naprotechnologia jest leczeniem niepłodności, a in vitro – leczeniem bezdzietności. Leczenie naprotechnologiczne ma doprowadzić do wyeliminowania czynników wywołujących problemy z poczęciem. Kluczowym narzędziem jest tzw. Model Creightona, oparty na bardzo szczegółowej obserwacji organizmu kobiety podczas naturalnego cyklu miesięcznego.

Naprotechnologia do diagnostyki niepłodności używa również badań sonograficznych, hormonalnych, endoskopowych, natomiast do leczenia – leków stymulujących jajeczkowanie, wspomagających prawidłowy przebieg cyklu miesięcznego, a także metod chirurgicznych.

– Dlaczego zajął się Pan naprotechnologią?

– Autorem naprotechnologii Thomas Hilgers, lekarz, który zainspirowany encykliką bł. Pawła VI

„Humanae vitae” uznał, że wiedza nie przeszkadza w obcowaniu z Panem Bogiem. Nawiązałem z nim kontakt. Przez 14 lat, chociaż miałem to życie ludzkie przed oczyma, pod mikroskopem, na odległość 15 cm, nie broniłem go. Wstyd mi, że tego nie robiłem. Dlatego naprawiłem swoje życie. Nigdy więcej nie wykonam zabiegu in vitro. Zaprzestałem tej metody z uwagi na etykę, życie istnień ludzkich, na śmierć, która tam się dokonuje. Stałem w obronie mojego najmniejszego pacjenta, jakim jest zarodek ludzki. Spełniam się jako lekarz broniący życia od chwili poczęcia.

– Jakie było źródło tej przemiany?

– Był 2007 r. Na początku drogi mojej przemiany stał św. Ojciec Pio. W Łagiewnikach spotkałem ojca z chorym synem, którego twarz później dojrzałem w domu na okładce jednej z książek o świętym charyzmatyku, które kupiła moja żona. Nie rozumiałem jeszcze tego znaku, ale po kilku snach, w których św. Ojciec Pio dał mi jednoznaczne wskazówki, stało się jasne, że nie popiera moich działań w programie in vitro. Ten świat, którego nie widzimy, uczył mnie, jak ma się zmieniać moje życie. Pojawiły się więc nowe możliwości i nowe rozwiązania. Znaki, które otrzymywałem, utwierdzały mnie w przekonaniu, że dobrze wybrałem. Jednym z takich znaków było doprowadzenie mnie do kościoła na Słowacji po zmroku i w gęstej mgle przez białego gołębia. Innym znakiem był obrazek z Jezusem w koronie cierniowej i cytatem: „On pomoże Tobie zrealizować moje dzieło tu, na ziemi”, który

otrzymałem od (wydawałoby się przypadkowego człowieka) w Rzymie podczas Mszy św. beatyfikacyjnej ks. Sopoćki, a kapłan udzielający Komunii św. zwrócił się do mnie ze słowami: „Tobie tyle trzeba”. Przeżyłem to bardzo, ale rozumiałem, że Pan Bóg ode mnie wymaga takich zmian i nie zostawi mnie samego. Podobnych znaków odczułem więcej, ale dzisiaj wiem, że to była łaska Boga nie tylko dla mnie. „Panie Boże, nie będę więcej pracował w programie in vitro. Bo Ty tego nie chcesz” – odpowiedziałem. Zacząłem iść za radami Jezusa i we śnie usłyszałem słowa: „Ufaj Jezusowi!”, zrozumiałem, że moja przemiana zaczęła się właśnie w Łagiewnikach; potem jeszcze były Rzym i San Giovanni Rotondo.

– Proszę o przesłanie do naukowców, lekarzy oraz pacjentów.

– Przekonałem się, że wiara nie jest przeciwieństwem nauki, można pracować fachowo, zgodnie z wytycznymi nauki i nie zatrać wiary. Róbmy wszystko, aby nauka nie była przeciwieństwem wiary. One się ze sobą nie kłócą, nie konkurują, ale uzupełniają. Tego uczył nas św. Jan Paweł II, a dzisiaj czynią to dr Wanda Półtawska, prof. Bogdan Chazan. Zaufałem Panu Bogu, poszedłem zgodnie z zamierzeniami i dlatego do końca będę bronił życia. Jestem lekarzem, dlatego mam bronić życia.

Rozmowę przeprowadzono w październiku w Grudziądzu podczas 5. Kongresu Grup Modlitwy Ojca Pio w diecezji toruńskiej

Aleksandra Wojdyło

Dr Tadeusz Wasilewski

Ginekolog położnik, przez 14 lat (do 2007 r.) był związany z programem in vitro. W 2009 r. założył w Białymstoku klinikę „NaProMedica”, pierwszą tego typu placówkę w Polsce, specjalizującą się w leczeniu niepłodności małżeńskiej, wykorzystującą innowacyjne osiągnięcia medycyny – naprotechnologię

Wojciech Wichnowski

23 listopada Parafialny Chór Mieszany „Św. Cecylia” w Chełmży obchodził jubileusz 145-lecia nieprzerwanej działalności

Jubileuszowe uroczystości rozpoczęły się koncelebrowaną Mszą św. w konkatedrze Trójcy Świętej w Chełmży pod przewodnictwem proboszcza ks. kan. Krzysztofa Badowskiego. Współcelebransami byli ks. inf. Zygfryd Urban oraz ks. kan. Mariusz Klimek, kantor katedralny i wykładowca muzyki kościelnej w WSD w Toruniu. „W nawiązaniu do liturgicznego wspomnienia św. Cecylii, patronki muzyki kościelnej, w sposób szczególnie modlimy się za chór, który obchodzi 145-lecie nieprzerwanej działalności. Nawet w okresie II wojny światowej próby odbywały się w mieszkaniu organisty, a wobec zakazu używania języka polskiego chór śpiewał podczas nabożeństw pieśni w języku łacińskim. Dziękujemy za 145 lat służby Bogu i Ojczyźnie. Dziękujemy Panu Bogu za rozwijanie śpiewaczych talentów i za lata wspólnej, twórczej i owocnej pracy” – mówił ks. kan. Badowski.

Po południu w Chełmżyńskim Ośrodku Kultury odbył się koncert galowy „Św. Cecylii” pod dyрекcją Alfonsa Dorawy. Historię najstarszego śpiewaczego zespołu w Polsce przedstawił prezes Nikodem Sołtys. Założycielami chóru w 1869 r. byli organista i dyrygent Karol Reiski oraz wikariusz ks. Osowski. Chór uświetniał obchody 1000-lecia chrztu Polski i witał św. Jana Pawła II w Gdyni i Toruniu. Wielokrotnie gościł w programach radiowych i telewizyjnych. Szerokim echem w kraju odbiło się wykonanie w 1936 r. wielkiego dzieła Beethovena Missa C-dur opus 86, a rok później wystawienie operetki „Krakowiacy i górale”. W 1946 r. Polskie Radio transmitowało wykonaną przez chór, orkiestrę i organy Mszę C-dur Mozarta. Chór i dyrygent byli wielokrotnie wyróżniani i nagradzani, m.in. w 1992 r. dyrygent Alfons

Dorawa, a w 1996 r. chór otrzymali papieskie odznaczenie „Pro Ecclesia et Pontifice”. Dyrygent Dorawa kieruje zespołem od 58 lat i jest zaledwie czwartym dyrygentem w tak długiej historii chóru.

Życzenia z okazji jubileuszu 145-lecia złożyli przedstawiciele władz miasta i powiatu, parafii, instytucji kulturalno-oświatowych wraz z Polskim Związkiem Chórów i Orkiestr. Podczas galowego koncertu dostojni jubilaci pokazali całą gamę swoich wielkich możliwości i umiejętności. Publiczność usłyszała nie tylko pieśni kościelne i patriotyczne, lecz także brawurowo wykonany Polonez A-dur Chopina oraz „Chór niewolników” z opery „Nabucco” Verdiego. Widownia nagrodziła zespół długą owacją na stojąco. Koncert zakończył się spotkaniem przy kawie.

Wojciech Wichnowski

ZAPRASZAMY

Otwarcie wystawy w Muzeum Diecezjalnym.

Ks. Jacek Kwiatkowski, dyrektor Muzeum Diecezjalnego w Toruniu, zaprasza na otwarcie pierwszej ekspozycji pt. „Na początku było...”. Otwarcie nastąpi 20 grudnia (sobota) o godz. 11 w gmachu muzeum przy ul. Żeglarskiej 7 w Toruniu. Zapraszamy do odwiedzania Muzeum Diecezjalnego w dniach: poniedziałek-sobota w godz. 10-16; w niedziele i święta kościelne muzeum jest nieczynne.

MUZYCZNE WSPARCIE

W chełmżyńskiej konkatedrze Trójcy Świętej 30 listopada odbył się koncert w ramach projektu „Wsparcie opieki nad zabytkami województwa kujawsko-pomorskiego w 2014 r.”. Toruński Kwartet Smyczkowy zaprezentował utwory m.in. Bacha, Francka i Vivaldiego.

Wojciech Wichnowski

POMAGAMY BLISKO CIEBIE

WIGILIJNA ŚWIECA ZAPŁONĘŁA

W tym roku Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom trwa pod hasłem „Dziecko sercem rodziny”. Dzieło zainaugurowano 28 listopada na toruńskim lodowisku Tor-Tor

Głównym elementem spotkania było zapalenie ogromnej wigilijnej świecy. Odbędzie się to w obecności 3 tys. młodych oraz dostojnych gości, w tym bp. Andrzeja Suskiego. Uczniom podczas inauguracji Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom zapewniono łakocie, rewie na lodzie, program artystyczny oraz wizytę św. Mikołaja.

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom polega na rozprowadzaniu świec, głównie w parafiach, które w Wigilię Bożego Narodzenia zapalane są na polskich stołach na znak solidarności z najbardziej potrzebującymi w Polsce i na świecie. Wpływy uzyskane z tej akcji przeznaczone są na całoroczne dożywianie tysięcy dzieci w szkołach i świetlicach, na pomoc edukacyjną oraz letni wypoczynek. W tym roku do nabycia – duża świeca w cenie 12 zł i mała w cenie 6 zł.

Podsumowano również 7. edycję akcji „Warto być bohaterem”, w ramach której dzieci wykazały się ofiarnością w wysokości 25 tys. zł. Pieniądze te trafiają do chorego na nowotwór 9-letniego Oliwiera oraz na budowę afrykańskiego przedszkola. Na finał akcji, który odbędzie się w Teatrze Baj Pomorski 12 lutego 2015 r. o godz. 11, zgłoszenia delegacji szkół przyjmujemy e-mailem: torun@caritas.pl. W ramach tej akcji zachęcamy również do przesyłania SMS-ów, które wesprą leczenie chorego chłopca.

Prosimy o SMS o treści „Oliwier” na nr 72052, koszt 2,46 zł.

W ramach projektu „Jestem widoczny, jestem bezpieczny” młodzi uczestnicy inauguracji „Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom” otrzymali kamizelki odbłaskowe.

Za wsparcie dziękujemy firmom: Erbud Oddział Toruń, Jago, Jutrzenka Colian, KSC SA, Toruń-Pacific Sp. z o.o. i Nadleśnictwu Toruń. Za pomoc jesteśmy wdzięczni: Centrum Szkolenia Artylerii i Uzbrojenia, Komendzie Miejskiej Policji, Komendzie Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej, Straży Miejskiej w Toruniu, Placówce Żandarmerii Wojskowej w Toruniu, Toruńskiej

Głównym elementem spotkania było zapalenie wigilijnej świecy

Grupie Ratownictwa PCK oraz Impresariatowi Sauron. Dofinansowano ze środków Gminy Miasta Toruń.

Anna Pławińska

WIGILIA CARITAS

Caritas Diecezji Toruńskiej 18 grudnia organizuje spotkanie opłatkowe dla osób bezdomnych, chorych, niepełnosprawnych i podopiecznych Caritas. Spotkanie odbędzie się w sali parafialnej w podziemiach kościoła pw. św. Maksymiliana Kolbego w Toruniu. Podopieczni Caritas razem z bp. Andrzejem Suskim i zaproszonymi gośćmi wysłuchają koncertu kolęd w wykonaniu Eleni. Podczas spotkania wręczone zostaną również statuetki „Cor bonum” dla osób, które wyróżniają się szczególną wrażliwością i umiejętnością pochylenia nad bliźnim. Wydarzenie dofinansowane jest z Gminy Miasta Toruń.

Karol Fetka

Toruńskie lodowisko zgromadziło ok. 3 tys. osób

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (101)

KAPŁAN OD ŚW. CECYLII

Był kompozytorem muzyki kościelnej, dyrygentem, muzykologiem, autorem książek i śpiewników, wykładowcą i nauczycielem śpiewu gimnazjalistów i przyszłych księży, organizatorem życia muzycznego, oddanym posłannikiem św. Cecylii w diecezji chełmińskiej

Jan Wiśniewski urodził się 7 lutego 1891 r. w Toruniu w rodzinie Tomasza, organisty w kościele Mariackim, i Marii z Borzechowskich. Po zdaniu matury w gimnazjum toruńskim w 1913 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie. Rok później wybuchła wojna, więc klerycką sutannę musiał zamienić na mundur żołnierza pruskiego. Na froncie służył jako sanitariusz. Po wojnie wrócił do seminarium, gdzie służył talentem muzycznym jako organista oraz dyrygent chóru i orkiestry kleryków. 10 lipca 1921 r. przyjął święcenia kapłańskie.

Parafia

W tym samym roku został skierowany na studia muzyczne do Poznania, gdzie był uczniem m.in. Feliksa Nowowiejskiego i ks. Wacława Gieburowskiego. Zajęcia w seminarium i na uniwersytecie łączył z pracą wikariusza. Wtedy ujawnił nie tylko talenty muzyczne, lecz także organizacyjne talenty, kładąc podwaliny pod późniejszą parafię pw. Świętej Trójcy. Gdy na początku 1922 r. powierzono mu opiekę duszpasterską nad placówką w osadzie Dębiec (dziś dzielnica Poznania), pierwsze nabożeństwa odprawiał w kapliczce urządzonej w szkole. Rychło sprawił powołanie komitetu budowy kościoła i zebrał środki na zakup sprzętu liturgicznego i budowę nowej kaplicy, która została poświęcona 2 września 1923 r. W liście do księdza dziekana napisał: „Będę się starał wszystko uczynić, by ludzior

tu dogodzić i takim sposobem ułatwić, sprostować drogę do szczęśliwości wiecznej” (z kroniki parafialnej).

Katedra muzyki

W sierpniu 1924 r. powrócił do Pelplina, gdzie został dyrygentem w katedrze, wykładowcą w szkole organistowskiej i profesorem muzykologii i śpiewu kościelnego w Seminarium i Collegium Marianum. Jako prezes Związku Chórów Kościelnych Diecezji Chełmińskiej kierował ruchem śpiewaczym na Pomorzu, urządzał koncerty, zjazdy muzycznej braci. Wydał śpiewniki dla chórów i dla młodzieży oraz podręcznik dyrygowania. W periodykach „Muzyka Kościelna” i „Miesięcznik Diecezji Chełmińskiej” publikował artykuły muzykologiczne. O jego wielkich zasługach pisano przed wojną i współcześnie (Feliks Nowowiejski, ks. Edward Hinz, ks. Jan Wal-kusz). „Jemu to w wielkiej mierze zawdzięcza Pomorze wysoką kulturę muzyczną” – pisał ks. Franciszek Manthey.

Sam też komponował muzykę kościelną. Wydał m.in.: „Zbiór motetów i śpiewów religijnych na chór męski”, „Hymn papieski” śpiewany podczas akademii organizowanych przez Akcję Katolicką, „Hymn eucharystyczny”. Wykonaniem własnej kantaty „Zacznijcie wargi nasze chwalić Pannę Świętą” dyrygował podczas 3. Ogólnopolskiego Kongresu Muzyki Kościelnej, który trwał od 4 do 6 czerwca 1933 r. w Toruniu. Ks. Wiśniewski był dyrektorem artystycznym tego

wydarzenia z udziałem prymasa kard. Augusta Hlonda, hierarchów Kościoła i dostojników państwowych, tysiący chórzystów i wielotysięcznej publiczności poszerzonej o słuchaczy z całej Polski, bo było transmitowane przez radio. Odprawiono w kilku kościołach ponad 30 Mszy św. wzbogaconych wykonaniem dzieł polifonicznych dawnych kompozytorów. W „Słowie Pomorskim” w cyklu artykułów przybliżono historię muzyki polskiej. O skali toruńskiego święta muzyki świadczy wykonanie przez 5 tys. (!) śpiewaków z połączonych chórów „Psalmu 136. Ojczyzna” Feliksa Nowowiejskiego. Tenże kompozytor w relacji z Kongresu przedstawił ważną rolę muzyki jako narzędzia chwały Bożej: „Czy w dostojnym chorale gregoriańskim, czy w mistrzostwie klasycznej polifonii (epoka Palestriny), czy w serdecznych pieśniach religijnych ludu – wszędzie dusza ludzka wznosi się do Ducha Świętego, który jest źródłem Piękna i Natchnienia”. Tak też pojmował śpiew i muzykę ks. Jan, który w 1936 r. został uhonorowany tytułem szambelana papieskiego.

Epilog

20 października 1939 r. przez ulice Pelplina przeszedł w eskorcie esesmanów orszak kilkunastu duchownych. Za miastem czekał czarny autobus, którym przewieziono ich do Tczewa. W tamtejszych koszarach znęcano się nad nimi, później zabito. Był wśród nich ks. Jan Wiśniewski, kapłan spod znaku św. Cecylii, patronki muzyków, śpiewaków, chórzys-

Ks. Jan Wiśniewski (1891 – 1939)

stów, organistów, dyrygentów, rozstrzelany przez barbarzyńców z kraju Bacha.

Wojciech Wielgoszewski

Dziękuję Piotrowi Zwierzchowskiemu za pomoc w przygotowaniu poznańskiego etapu biografii

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85